

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 1092/2010/MHZ - Vertraging bij de behandeling van een klacht wegens inbreuk

Besluiten

Zaak 1092/2010/MHZ - **Geopend op** 07/06/2010 - **Besluit over** 20/12/2010 - **Betrokken instelling** Europese Commissie (Opgelost door de instelling) |

Klaagster is een gescheiden vrouw met de Poolse nationaliteit die met haar kinderen in Polen woont. Haar voormalige echtgenoot vroeg in Oostenrijk, waar hij woonde en werkte, gezinstoelagen aan. Aangezien klagster en haar kinderen de gezinstoelagen waarschijnlijk niet zouden krijgen van de vader, vroeg zij de Oostenrijkse autoriteiten de toelagen direct aan haar uit te betalen. Deze weigerden echter, omdat de kinderen niet onder hetzelfde dak als hun vader woonden en zij dus geen recht hadden op toelagen. Klaagster klaagde daarop bij de Commissie dat Oostenrijk inbreuk pleegde op Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden, zelfstandigen en hun gezinnen, die zich binnen de Europese Unie verplaatsten. De Commissie deelde haar mede dat haar zaak zou worden opgehelderd door de prejudiciële uitspraak van het Hof van Justitie over een uitleggingsvraag in een vergelijkbare zaak. De Commissie verzuimde echter contact met klagster op te nemen toen het Hof uitspraak had gedaan. Tegen die tijd waren bijna drie jaar verstreken zonder enig resultaat. Klaagster diende daarom een klacht in bij de Ombudsman.

De Commissie beschreef in haar standpunt alle procedurele stappen die zij in de bovengenoemde tijdsperiode had genomen. Deze hadden betrekking op de inbreukprocedure uit hoofde van artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, het door de genoemde verordening ingestelde mechanisme, de bemiddeling tussen de relevante Poolse en Oostenrijkse autoriteiten, en de verwijzing naar de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers. De Commissie verklaarde bovendien dat de Oostenrijkse autoriteiten uiteindelijk de betreffende betaling aan klagster hadden verricht. Klaagster deelde de Ombudsman daarop mede dat zij geheel tevreden was met het resultaat van de acties van de Commissie.

Daar de actie van de Commissie in de zaak van klager doeltreffend was, sloot de Ombudsman de zaak als zijnde door de Commissie geregeld. Hij erkende dat de Commissie haar uiterste best had gedaan om klager te helpen, en loofde de instelling voor haar constructieve benadering van zijn onderzoek.

De achtergrond van de klacht

1. Klager, een gescheiden Pools staatsburger, woont samen met haar kinderen in Polen. Zij is hun wettelijke vertegenwoordiger. Op het relevante tijdstip was klager werkzaam in Polen, maar had zij geen recht op gezinsbijslagen naar Pools recht omdat haar inkomen per gezinslid boven het nationale plafond lag. De voormalige echtgenoot en vader van de bovengenoemde kinderen van klager woonde en werkte in Oostenrijk. In 2005 heeft hij een aanvraag ingediend voor gezinsbijslagen naar Oostenrijks recht.

2. Aangezien het onwaarschijnlijk was dat klager en haar kinderen de gezinstoelagen van de vader zouden ontvangen, benaderde zij in 2005 de Oostenrijkse autoriteiten. Zij deed dit via het bevoegde Poolse orgaan om de Oostenrijkse toelagen rechtstreeks in Polen te ontvangen. Bijgevolg hebben de Oostenrijkse autoriteiten de indiener van de gezinsbijslagen voor het jaar 2005 doorgestuurd. Deze autoriteiten hebben later echter besloten dat bovengenoemde betaling per vergissing is gedaan en dat de voormalige echtgenoot en vader van klager van haar kinderen niet aan de noodzakelijke voorwaarden voor subsidiabiliteit voldeden. Zij waren van mening dat de vader, die niet met zijn kinderen woont, niet kon worden beschouwd als gezinslid op grond van verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (hierna: „verordening”) [\[1\] \[Link\]](#) en overeenkomstig het Oostenrijkse recht (Familienlastenausgleichsgesetz van 1967).

3. Klager wendde zich vervolgens tot zowel de Oostenrijkse als de Poolse SOLVIT-centra, maar beide centra sloten de zaak op 6 november 2007 af als onopgelost. Zij adviseerden klager zich tot de Commissie te wenden.

4. In 2007 heeft klager een klacht bij de Commissie ingediend. De Commissie heeft haar zaak terugverwezen naar de Oostenrijkse autoriteiten en de klacht daarvan in kennis gesteld. Zij heeft ook de bevoegde Poolse autoriteiten daarvan in kennis gesteld.

5. Vervolgens diende klager haar eerste klacht in bij de Ombudsman (1664/2008/(AW)MHZ). Aangezien de klacht tegen de Oostenrijkse autoriteiten was gericht, viel deze buiten het mandaat van de Ombudsman. De Ombudsman sloot de zaak daarom af en adviseerde klager om opnieuw contact op te nemen met de Commissie. Op 24 november 2008 schreef hij ook een brief aan de Commissie waarin hij haar in kennis stelde van de klacht.

6. Vervolgens klaagde klager opnieuw bij de Commissie. De Commissie heeft haar klacht doorgestuurd naar het Oostenrijkse lid van de Administratieve Commissie voor de sociale

zekerheid van migrerende werknemers, met een verzoek om de zaak te onderzoeken en de klager en de Commissie in kopie rechtstreeks te antwoorden.

7. Na een officieel verzoek van de Poolse autoriteiten heeft de Administratieve Commissie vervolgens de kwestie besproken wie volgens de definitie in de verordening als „*gezinslid*” moet worden beschouwd. Oostenrijk handhaafde zijn eerdere standpunt, terwijl de Commissie en de resterende huidige lidstaten tegen het Oostenrijkse standpunt waren. De Commissie heeft de Poolse en Oostenrijkse autoriteiten verzocht de zaak van klager via bilaterale contacten op te lossen. De daaruit voortvloeiende bilaterale besprekingen waren echter niet succesvol, aangezien Oostenrijk nog steeds weigerde te betalen.

8. Als gevolg daarvan heeft de Commissie eind 2008 de klacht van klager geregistreerd als een inbreukklacht. De Commissie was van oordeel i) dat de verordening van toepassing was op de situatie van de klager en dat (ii) Oostenrijk de vergoedingen krachtens het Europees recht moest betalen. In het licht van de weigering van Oostenrijk was de Commissie voornemens een inbreukprocedure tegen haar in te leiden. Op 6 november 2008 heeft de Commissie in het kader van haar antwoord op zijn brief betreffende klacht 1664/2008/(AW)MHZ van klager de Ombudsman in kennis gesteld van haar voornemen om de inbreukprocedure in te leiden. Zij verstrekke ook uitgebreide informatie over de zaak van klager en bood aan een vertaling van haar brief in het Pools te sturen. De Ombudsman heeft de vertaling doorgestuurd naar klager.

9. Op 25 augustus 2009 heeft de Commissie in antwoord op de brief van klager van 15 juni 2009 haar meegedeeld dat:

(A) het deed formele procedurele stappen om de juridische kwesties in verband met haar zaak op te lossen, en

(B) zij zou haar nadere informatie verstrekken zodra i) de informatie over de formele stappen van de Commissie tegen Oostenrijk openbaar werd; of ii) indien de procedure maatregelen van de klager vereist of een significant resultaat heeft opgeleverd;

C) haar zaak zou kunnen worden verduidelijkt door de prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie over een vraag van de Oostenrijkse hoogste administratieve rechtbank in een soortgelijke zaak (zaak C-363/08 *Slanina*).

10. Op 26 november 2009 heeft het Hof van Justitie uitspraak gedaan over bovengenoemde zaak [\[2\] \[Link\]](#). Aangezien klager geen informatie van de Commissie heeft ontvangen, heeft zij haar op 15 januari 2010 een herinnering gestuurd. De Commissie heeft haar aanmaning niet beantwoord en heeft haar niet meegedeeld of zij een inhoudelijke beslissing over haar inbreukklacht had genomen. Op dat moment betaalden de Oostenrijkse autoriteiten haar nog steeds geen kinderbijslag.

11. Gezien de bovenstaande omstandigheden wendde klager zich opnieuw tot de Ombudsman. In casu was haar klacht gericht tegen de Commissie.

Onderwerp van het onderzoek

12. De Ombudsman heeft besloten dit onderzoek in te stellen naar de volgende beschuldigingen en beweringen.

Beschuldigingen:

(1) De Commissie heeft nagelaten binnen een redelijke termijn een besluit te nemen over de klacht van klager tegen Oostenrijk.

(2) De Commissie heeft haar brief van 15 januari 2010 niet beantwoord.

Claim:

De Commissie moet doeltreffende maatregelen nemen in verband met haar zaak.

Het onderzoek

13. De klacht is op 9 mei 2010 bij de Ombudsman ingediend. Op 7 juni 2010 heeft de Ombudsman een onderzoek geopend en de klacht naar de Commissie gestuurd, met een verzoek om advies uiterlijk op 30 september 2010. Op 25 augustus 2010 heeft de Commissie haar advies toegezonden. Vervolgens heeft zij de vertaling van het advies in het Pools toegezonden, die aan klager werd toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen in te dienen. Op 19 september 2010 heeft klager haar opmerkingen ingediend.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. Vermeend verzuim i) de brief van 15 januari 2010 te beantwoorden en ii) binnen een redelijke termijn een besluit te nemen over de klacht van klager tegen Oostenrijk, en daarmee verband houdende vordering

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

14. Klager voerde aan dat, hoewel de Commissie had aangekondigd dat haar zaak kon worden verduidelijkt door het Hof van Justitie in een soortgelijke zaak, die het Hof in november 2009 heeft gewezen, de Commissie haar niet de relevante informatie heeft verstrekt voordat zij haar klacht bij de Ombudsman indiende.

15. De Commissie heeft ook haar herinnering van 15 januari 2010 genegeerd.

16. In haar advies beklemtoonde de Commissie dat het aan de nationale bevoegde organen staat om in elk afzonderlijk geval vast te stellen en te beslissen of aan de in hun respectieve nationale wetgevingen gestelde voorwaarden, zo nodig in samenhang met de verordening, is voldaan. Zelfs indien een dergelijk besluit negatief is, kan de Commissie zich niet in individuele gevallen mengen in nationale administratieve en/of gerechtelijke procedures.

17. Aangezien de zaak van klager een belangrijke juridische kwestie betrof, heeft de Commissie alles in het werk gesteld om de feitelijke situatie en de relevante nationale wetgeving te onderzoeken. De Commissie concludeerde dat Oostenrijk de voordelen aan de klager moest betalen. Bijgevolg heeft zij besloten een inbreukprocedure tegen Oostenrijk in te leiden om de complexe juridische kwestie te verduidelijken. Op 9 oktober 2009 heeft zij Oostenrijk een aanmaningsbrief gestuurd [\[3\] \[Link\]](#), waarop Oostenrijk op 9 december 2009 heeft geantwoord [\[4\] \[Link\]](#). In hun antwoord verwezen de Oostenrijkse autoriteiten naar het arrest van het Hof van Justitie van 26 november 2009 in de zaak *Slanina*. Zij verzochten de Commissie de inbreukprocedure op te schorten totdat het Oostenrijkse hooggerechtshof uitspraak had gedaan nadat het Hof van Justitie de zaak had terugverwezen. Als gevolg van de verwijzing van het Hof van Justitie [\[5\] \[Link\]](#) moet de genoemde nationale rechter beslissen over de voorwaarden waaronder een persoon die niet in een gemeenschappelijk huishouden woont, als gezinslid kan worden erkend. Het Oostenrijkse Hooggerechtshof heeft hierover nog geen uitspraak gedaan.

18. Niettemin bevatte het arrest in *de* zaak *Slanina* andere interpretatieve elementen die de situatie van klager hielpen te verduidelijken. Als gevolg daarvan waren de diensten van de Commissie in dit verband regelmatig informeel in contact geweest met de bevoegde Oostenrijkse autoriteiten. De Commissie verontschuldigde zich voor het niet beantwoorden van de brief van klager van 15 januari 2010 en legde uit dat dit toezicht te wijten was aan het ontbreken van een significante ontwikkeling in haar zaak.

19. Op 27 mei 2010 heeft het bevoegde Oostenrijkse ministerie de Commissie meegedeeld dat het bevoegde Oostenrijkse orgaan in mei 2010 klager een bedrag van 17 939,40 EUR aan achterstallige betalingen had betaald vanaf januari 2006. Het ministerie deelde de Commissie ook mee dat het in de toekomst regelmatige betalingen van de verschuldigde gezinsbijslagen aan de klager zou doen. Op dezelfde dag heeft het Oostenrijkse ministerie het betrokken ministerie in Polen („Instytucja lacznikowa”) in kennis gesteld van de ontwikkeling in de zaak van klager.

20. De Commissie kwam tot de conclusie dat de zaak volledig was afgehandeld. De Commissie wachtte in dat stadium op (i) de schriftelijke bevestiging van de Oostenrijkse autoriteiten van de betaling en ii) de wijziging van hun standpunt naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak *Slanina*. Zodra dit is gebeurd, kan de Commissie de inbreukprocedure tegen Oostenrijk afsluiten. De Commissie merkte ook op dat de klacht bij de Ombudsman was ingediend voordat de desbetreffende betaling door de Oostenrijkse autoriteiten was verricht.

21. In haar opmerkingen bevestigde klager dat zij bovengenoemde betaling van het Oostenrijkse orgaan had ontvangen en dat dit laatste orgaan haar verzekerde dat zij de gezinsbijslagen van Oostenrijk om de twee maanden zou ontvangen. In het licht van het bovenstaande bevestigde klager dat zij volledig tevreden was met de uitkomst van haar zaak en niet langer „over iets klaagde”.

Beoordeling van de Ombudsman

22. In het licht van de opmerkingen van klager en het feit dat het optreden van de Commissie met betrekking tot haar zaak doeltreffend is gebleken, sluit de Ombudsman de zaak af zoals de Commissie heeft beslecht.

23. Hij merkt op dat, hoewel de behandeling door de Commissie van de zaak van klager ongeveer drie jaar heeft geduurd, zij er niettemin voor heeft gezorgd dat zij in deze periode op alle mogelijke niveaus actie zal ondernemen (de inbreukprocedure op grond van artikel 258 VWEU, het gebruik van het bij de verordening ingestelde mechanisme, de bemiddeling tussen de betrokken Poolse en Oostenrijkse autoriteiten, de verwijzing naar de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers [\[6\]](#) [\[Link\]](#) en de informele contacten met de Oostenrijkse autoriteiten). De Ombudsman erkent dat de Commissie haar uiterste best heeft gedaan om de klager en vele anderen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden, bij te staan. Hiermee is duidelijk aangetoond hoe het voor de burgers nuttig kan zijn om ervoor te zorgen dat de lidstaten de EU-wetgeving naleven.

24. Daarnaast neemt de Ombudsman met instemming kennis van de constructieve benadering van de Commissie ten aanzien van dit onderzoek. De Commissie heeft niet alleen een maand voor het verstrijken van de door de Ombudsman vastgestelde termijn een advies over de klacht uitgebracht, maar heeft hem ook uitvoerige toelichtingen en kopieën van alle relevante documenten ter staving van haar standpunt verstrekt.

B. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

De klacht is door de instelling tot tevredenheid van de klager afgehandeld.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 20 december 2010

[1] [\[Link\]](#) PB 1971, L 149, blz. 2. Deze verordening is ingetrokken bij verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

[2] [\[Link\]](#) Zie arrest van 26 november 2009 *in zaak C-363/08, Romana Slanina/Unabhängiger Finanzsenat Aussenstelle Wien*, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

[3] [\[Link\]](#) De Commissie heeft bij het advies een afschrift van deze aanmaningsbrief gevoegd.

[4] [\[Link\]](#) De Commissie heeft bij het advies een afschrift van het antwoord van Oostenrijk op de aanmaningsbrief gevoegd.

[5] [\[Link\]](#) Punt 27 van het arrest *Slanina* luidt als volgt: „*het staat aan de verwijzende rechter om vast te stellen of in casu is voldaan aan de voorwaarde van artikel 1, sub f-i, van verordening nr. 1408/71, dat wil zeggen of het kind, hoewel het tijdens de in het hoofdgeding aan de orde zijnde periode niet bij haar vader heeft gewoond, in de zin van het nationale recht kan worden beschouwd als een „gezinslid” van haar vader en, indien dat niet het geval is, of zij als „hoofdzakelijk afhankelijk” van hem kan worden beschouwd.*”

[6] [\[Link\]](#) De Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers is opgericht op grond van artikel 80 van de verordening. Het bestaat uit een regeringsvertegenwoordiger van elke lidstaat. Het heeft tot taak alle administratieve vraagstukken en interpretatiekwesties die uit de verordening voortvloeien, te behandelen en de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van sociale zekerheid te bevorderen en te ontwikkelen door de procedures voor de uitwisseling van informatie te moderniseren. De Europese Commissie neemt als adviseur deel aan de beraadslagingen.